

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΟΥ ΜΙΣΙΓΚΑΝ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΑΝ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟ

Εθελοντική εργασία στη Χαλκιδική από αμερικανούς

“Ζω μια μοναδική εμπειρία. Αυτό που θα κρατήσω από το ταξίδι μου στην Ελλάδα είναι ότι, όπου κι αν πας στον κόσμο, πάντα θα υπάρχουν άνθρωποι με τους οποίους θα έρθεις κοντά και θα γίνεις φίλος, ανεξαρτήτως γλώσσας και κουλτούρας. Στην Ελλάδα εισέπραξα αγάπη και καλοσύνη. Είναι δύσκολο να βρίσκεσαι τόσο μακριά από το σπίτι σου για μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά γίνεται ευκολότερο όταν συναντάς φίλους”.

Της **Νικολέττας Μπούκα**
bouka@makthes.gr
φωτό: **Αλέξανδρος Αβραμίδης**

Η ομάδα των 15 αμερικανών φοιτητών που ήρθαν στην Ελλάδα για να προσφέρουν εθελοντική εργασία. Πρόκειται για τους Staci Theresa Aubry, Michelle Marie Baumgart, John Edward Brady, Valerie Joy Godoshian, Bei Yun He, Dalia Fadia Mammo, Estefania Rodriguez Tapias, David Isaac Rosenwein, Diana Elena Ruz, Romeissa Selmane, Kasey Jiangting Wang, Yiqing Xu, Jessica Rose Lapworth, Emily Yunfan Wang και Megan Caitlin Gutting.

Ο John Brady, τεταρτοετής αμερικανός φοιτητής Πολιτικών Επιστημών και Αγγλικής Φιλολογίας στο πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν, μιλάει στη “Μ” για τα συναισθήματα και τις εμπειρίες που κέρδισε και θα πάρει ως πολύτιμο δώρο στις αποσκευές του, φεύγοντας από την Ελλάδα. Μαζί με άλλους 14 φοιτητές από διαφορετικά τμήματα του πανεπιστημίου του Μίσιγκαν των ΗΠΑ και τους δύο συνοδούς καθηγητές τους βρέθηκε στη χώρα μας, συμμετέχοντας στο πρόγραμμα Global Intercultural Experience for Undergraduates (GIEU), που εδώ και 12 χρόνια υλοποιείται από το πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν κι έχει ως σκοπό να προωθήσει τη διαπολιτισμική ανταλλαγή, να εμπλουτίσει τη μάθηση των φοιτητών εκτός συνόρων των ΗΠΑ, να τους ευαισθητοποιήσει σε παγκόσμια προβλήματα και να τους φέρει σε επαφή με συστήματα υγείας, παιδείας, πολιτισμικά και πολιτικά, διαφορετικά απ’ αυτά των ΗΠΑ.

“Επιπλέον, διαπίστωσα ότι, όπου κι αν πας, τα προβλήματα δεν είναι τόσο διαφορετικά. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ελλάδα δεν είναι τόσο διαφορετικά απ’ αυτά της Αμερικής. Όταν τα βλέπεις ο ίδιος από κοντά, τότε τα καταλαβαίνεις. Είναι δύσκολο να το πιστέψεις μέχρι να το δεις με τα μάτια σου”, λέει ο John. Το ταξίδι των φοιτητών άρχισε στις 23 Ιουνίου με πρώτο σταθμό την Αθήνα, όπου επισκέφθηκαν το πανεπιστήμιο Αθηνών και την Ακαδημία Αθηνών, ενώ είχαν την ευκαιρία να περάσουν μία ημέρα με έλληνες φοιτητές.

Επόμενος σταθμός τους ήταν η Ορμύλια Χαλκιδικής, όπου παρέμειναν για δέκα ημέρες, προσφέροντας εθελοντική εργασία στο κέντρο κοινωνικής συμπαράστα-

+
Αποτιμώντας τη συνολική εμπειρία που αποκόμισαν προσφέροντας εθελοντική εργασία στην Ελλάδα, οι αμερικανοί φοιτητές στο σύνολό τους παραδέχονται ότι θα ήθελαν να ξανάρθουν στη χώρα μας και θα προέτρεπαν κι άλλους συμφοιτητές τους να συμμετάσχουν στο συγκεκριμένο πρόγραμμα του πανεπιστημίου του Μίσιγκαν.

σης, ιατρικής πρόληψης και έρευνας “Παναγία η Φιλανθρωπική” του Ιδρύματος Ορμύλια.

Εκεί είχαν την ευκαιρία να βοηθήσουν άμεσα στον προσυμπτωματικό έλεγχο γυναικών για καρκίνο του μαστού και καρκίνο του τραχήλου της μήτρας, στην ενδυνάμωση της ερευνητικής ικανότητας του συγκεκριμένου κέντρου και στη δικτύωσή του με διεθνείς οργανισμούς, μέσω μπλογκ, φυλλαδίων και κοινωνικών δικτύων. Στη συνέχεια, οι αμερικανοί φοιτητές πέρασαν λίγες ημέρες στην Θεσσαλονίκη, όπου επισκέφθηκαν το νοσοκομείο “Παπαγεωργίου” και το ΑΠΘ για συνεργασία σε προγράμματα πρόληψης. Τελικός σταθμός τους είναι η Μυτιλήνη, ενώ θα αναχωρήσουν από την Ελλάδα στις 22 Ιουλίου.

Όσο για τη συνολική εμπειρία τους,

αυτό που παραδέχονται είναι ότι θα ήθελαν να ξανάρθουν στην Ελλάδα και θα προέτρεπαν κι άλλους συμφοιτητές τους να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα.

Το πρόγραμμα

“Τρομακτική ενέργεια σε μια πε-

ρίοδο τεράστιας αβεβαιότητας”. Στη φράση αυτή συμπυκνώνει την άποψή του για την Ελλάδα ο επίκουρος καθηγητής τμήματος Νοσηλευτικής πανεπιστημίου Μίσιγκαν, Christopher Friese. Η πρώτη του επαφή με το Ίδρυμα της Ορμύλιας ήταν το 2005, στο πλαίσιο

οργάνωσης μιας αποστολής για βοήθεια σε χώρες που δεν είχαν καλές παροχές υγείας, όπως Κένυα, Συρία, Τουρκία, Αίγυπτος. Έτσι έγινε η πρώτη επαφή, που αποτέλεσε και το ξεκίνημα μιας μακρόχρονης φιλίας, η οποία συνεχίστηκε με μια δεύτερη αποστολή

“Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ελλάδα δεν είναι τόσο διαφορετικά

απ’ αυτά της Αμερικής. Είναι δύσκολο να το πιστέψεις μέχρι να το δεις με τα μάτια σου”, λέει ο John Brady.

“Αυτό που θα κρατήσω από το ταξίδι μου στην Ελλάδα είναι οι διαφορές και ταυτόχρονα οι ομοιότητες που υπάρχουν στο σύστημα υγείας και στο εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας σε σύγκριση μ’ αυτά της Αμερικής”, αναφέρει ο φοιτητής David Rosenwein.

“Δεν είχα σκεφτεί ποτέ από τι καταστάσεις πέρασαν αυτά τα παιδιά για να βρεθούν

στο κέντρο της Παναγίας Φιλανθρωπικής στην Ορμύλια. Ήταν σοκαριστικό το πώς αντέχουν και κρατούν το κεφάλι ψηλά”, επισημαίνει η φοιτήτρια Dalia Mammo.

“Μπορεί να ερχόμαστε από διαφορετικές χώρες του κόσμου, να έχουμε διαφορετικές αξίες, γλώσσα και κουλτούρα, αλλά ουσιαστικά μας αρέσουν τα ίδια πράγματα και καταφέραμε να βρούμε κοινά σημεία”, αναφέρει η Yiqing (Shirley) Xu.

“Ήθελα να έρθω από καιρό. Αγαπώ την αποστολή του κέντρου της Ορμύλιας, που είναι να βοηθά ανθρώπους που δεν τους πλησιάζει κανείς κι ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες”, ομολογεί ο νεαρός

Alexander Christakis.

“Είμαστε αποφασισμένοι να ενισχύσουμε τέτοιες συνεργασίες, όπως με το Ίδρυμα της Ορμύλιας. Είμαστε πολύ τυχεροί που ξεκινήσαμε αυτή τη συνεργασία κι ελπίζουμε ότι θα συνεχίσει και θα μεγαλώσει”, δηλώνει ο επίκουρος καθηγητής τμήματος Νοσηλευτικής πανεπιστημίου Μίσιγκαν, Christopher Friese.

Για το πρόγραμμα εθελοντικής εργασίας στην Ελλάδα υπήρξαν 90 αιτήσεις φοιτητών και επιλέχθηκαν μόνο 15, όπως εξηγεί η επίκουρη καθηγήτρια τμήματος Νοσηλευτικής του πανεπιστημίου Μίσιγκαν Μαρία Καταπόδη.

ΝΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

ΦΟΙΤΗΤΕΣ

στην Κένυα και την Τανζανία το 2008.

Όπως εξηγεί ο ίδιος, σκοπός του προγράμματος Global Intercultural Experience for Undergraduates του πανεπιστημίου του Μίσιγκαν είναι να ενισχύσουν οι φοιτητές την ικανότητά τους να ενεργούν ως πολίτες του κόσμου και να αξιοποιήσουν καλύτερα τις γνώσεις τους, συνδράμοντας σε διάφορα θέματα που απασχολούν μία χώρα, όπως η Ελλάδα. Επιπλέον, το πρόγραμμα περιλαμβάνει επισκέψεις σε ιδρύματα, συνεντεύξεις με ακαδημαϊκούς κι αρωγούς υγείας, καθώς κι επαφή με απλούς πολίτες και κατοίκους της χώρας, προκειμένου να γίνουν καλύτερα αντιληπτά τα ζητήματα που έχει μία χώρα.

“Το πανεπιστήμιό μας είναι κρατικό κι έχει υποστεί σημαντικές περικοπές στη χρηματοδότησή του. Παρόλα αυτά, είμαστε αποφασισμένοι να ενισχύσουμε τέτοιες συνεργασίες, όπως με το Ίδρυμα της Ορμύλιας. Το πανεπιστήμιο διέθεσε πόρους για να έρθουν οι φοιτητές στην Ελλάδα (τα παιδιά πλήρωσαν μόνο το εισιτήριό τους), γιατί πιστεύουμε ότι έχουμε πολλά να προσφέρουμε και ταυτόχρονα πολλά να κερδίσουμε σε γνώση και ικανότητες. Είμαστε πολύ τυχεροί που ξεκινήσαμε αυτή τη συνεργασία κι ελπίζουμε ότι θα συνεχίσει και θα μεγαλώσει”, δηλώνει στη “Μ” ο κ. Friese.

Η επίκουρη καθηγήτρια τμήματος Νοσηλευτικής του πανεπιστημίου Μίσιγκαν Μαρία Καταπόδη εξηγεί ότι το συγκεκριμένο πρόγραμμα είναι ανταγωνιστικό, καθώς καθηγητές από διάφορες σχολές υποβάλλουν διάφορες προτάσεις. Υπήρχαν 90 απήσεις, αλλά η δυνατότητα επιλογής αφορούσε μόνο 15 άτομα.

Οι νεαροί αμερικανοί φοιτητές γνώρισαν από κοντά τα κακοποιημένα παιδιά που φιλοξενούνται στο ίδρυμα της Ορμύλιας, πέρασαν ώρες μαζί τους συζητώντας ακόμη και παίζοντας και κατόρθωσαν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη τους.

Βοήθεια σε κακοποιημένα παιδιά

Η προσφορά των αμερικανών φοιτητών στο κέντρο της «Παναγίας Φιλανθρωπικής» στην Ορμύλια

Στο πλαίσιο μιας καινούργιας προσπάθειας του κέντρου της “Παναγίας Φιλανθρωπικής” να παρέχει δωρεάν ιατρικές εξετάσεις σε παιδιά-θύματα trafficking, κακοποιημένα και χωρίς οικογένεια, οι αμερικανοί φοιτητές είχαν την ευκαιρία να έρθουν σε επαφή με τα παιδιά αυτά, να ακούσουν τις προσωπικές ιστορίες τους, να τα βοηθήσουν να ανοιχτούν και να παίξουν μαζί τους. “Εντυπωσιάστηκα με την κλινική στην Ορμύλια, γιατί οι άνθρωποι εκεί έχουν κάνει πολλά για την κοινότητα γύρω τους. Δεν θα ξεχάσω, επίσης, πόσο ανθεκτικά στις δυσκολίες που έχουν βιώσει είναι τα παιδιά που ήρθαν για εξέταση”, τονίζει ο φοιτητής John Brady.

Ανάλογη είναι και η άποψη του David Rosenwein, ο οποίος είναι στο τρίτο έτος σπουδών στις πολιτικές επιστήμες, κι όπως ομολογεί στη “Μ”: “είναι αξιοσημείωτο το πόσο άφοβα είναι τα παιδιά αυτά απέναντι σε όσα πέρασαν. Δηλαδή, αν τα δεις να περπατούν στο δρόμο, δεν θα αντιληφθείς τι έχουν περάσει, τι έχουν δει, τους γονείς που έχασαν. Αυτό που θα κρατήσω από το ταξίδι μου στην Ελλάδα είναι οι διαφορές και ταυτόχρονα οι ομοιότητες που υπάρχουν στο σύστημα υγείας και στο εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας σε σύγκριση μ’ αυτά της Αμερικής. Κι επίσης η δυνατότητα που μας δόθηκε να προσφέρουμε στην Ορμύλια και να βοηθήσουμε όσους εργάζονται εδώ

να επιτύχουν τους στόχους τους”. Τη δική της εμπειρία μοιράζεται και η τριτοετής φοιτήτρια Γαλλικής Φιλολογίας, Dalia Mammo. Όπως περιγράφει στη “Μ”, συνάντησε παιδιά που δεν μιλούσαν ελληνικά ή αγγλικά, αλλά γαλλικά κι αραβικά. Η ίδια, σπουδάζοντας γαλλική φιλολογία, είχε την ευκαιρία να συνηνοηθεί μαζί τους, να ρωτήσει για τα αισθήματά τους και να μεταφράσει τα όσα της έλεγαν στους γιατρούς. “Ήταν σοκαριστικό το πώς αντέχουν και κρατούν το κεφάλι ψηλά. Δεν είχα σκεφτεί ποτέ από τι καταστάσεις πέρασαν αυτά τα παιδιά για να βρεθούν εδώ. Θα ήθελα μελλοντικά να γίνω γιατρός, να πάω σε άλλες χώρες, να εργαστώ, να δω πόσο

διαφορετικά είναι τα πράγματα σε άλλες χώρες και πόσο μπορώ να βοηθήσω από την πλευρά μου”, λέει η Dalia.

Ενθουσιασμένη δηλώνει και η Yiqing (Shirley) Xu, που σπουδάζει χημικός μηχανικός στο τέταρτο έτος. “Αυτό που θα κρατήσω είναι πόσο παρόμοιο είμαστε οι άνθρωποι μεταξύ μας. Μπορεί να ερχόμαστε από διαφορετικές χώρες του κόσμου, να έχουμε διαφορετικές αξίες, γλώσσα και κουλτούρα, αλλά ουσιαστικά μας αρέσουν τα ίδια πράγματα και καταφέραμε να βρούμε κοινά σημεία. Όταν θες να βρεις κοινά σημεία, το κάνεις, ιδίως οι νέοι”, τονίζει στη “Μ” η Yiqing.

Στην παρέα των 15 φοιτητών του Μίσιγκαν προστέθηκε κι ένας ομογενής από την Αμερική, ο Alexander Christakis, ο οποίος είναι στο πρώτο έτος σπουδών της Ιατρικής Σχολής στο πανεπιστήμιο Μασαχουσέτης. Η συνάντησή τους έγινε στην Ορμύλια, όπου βρέθηκε ο Alexander, ο οποίος γνώριζε για το μοναστήρι από τον πατέρα του, που είναι Έλληνας και γιατρός στο επάγγελμα. “Ήθελα να έρθω από καιρό. Αγαπώ την αποστολή του κέντρου της Ορμύλιας, που είναι να βοηθά ανθρώπους που δεν τους πλησιάζει κανείς κι ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες”, ομολογεί στη “Μ” ο νεαρός Alexander. Παράλληλα, μιλά με ενθουσιασμό για την ευκαιρία που είχε να βοηθήσει παιδιά-θύματα κακοποίησης και trafficking, ηλικίας 13-20 ετών. “Πήρα το ιστορικό τους κι άκουσα σοκαριστικές και θλιβερές ιστορίες. Μίλησα με ένα παιδί από το Αφγανιστάν και κατάλαβα πόσο σημαντικό είναι να νιώθεις ότι βοηθάς. Σταδιακά σε εμπιστεύονται και σου μιλούν. Σου ανοίγονται”, λέει ο Alexander και προσθέτει ότι “αυτό που με εντυπωσίασε είναι ότι τα παιδιά αυτά έχουν ελπίδα. Όταν τα ρωτώ ‘τι θες να κάνεις;’, απαντούν ‘θέλω να γίνω γιατρός ή μηχανικός, θέλω να έχω φίλους στο μέλλον’. Σίγουρα θα ξαναγυρίσω εδώ”.

Το Ίδρυμα Ορμύλια

Το κέντρο της “Παναγίας Φιλανθρωπικής” είναι το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα του ιερού κοινοβίου του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου της Ορμύλιας.

Σύμφωνα με τον διευθυντή του κέντρου, Κυριάκο Αντωνίου, το μοναστήρι είναι ένα σύγχρονο μοναστήρι και ιδρύθηκε από έναν σύγχρονο γέροντα, τον Αρχιμανδρίτη Αιμιλιανό του Αγίου Όρους, όραμα του οποίου ήταν να δημιουργηθεί κοντά στο μοναστήρι ένα ιατρικό κέντρο, το οποίο θα ήταν το “φιλανθρωπικό χέρι” της

«Από το 2001 άρχισε μια ροή νέων φοιτητών Ιατρικής και Νοσηλευτικής που έρχονται τα καλοκαίρια και στελεχώνουν το ίδρυμα σε διάφορους τομείς, βοηθώντας κυρίως σε γραμματειακά θέματα, θέματα ανάπτυξης λογισμικών και έκδοσης φυλλαδίων δημόσιας υγείας για τον κόσμο», εξηγεί ο διευθυντής του κέντρου «Παναγίας Φιλανθρωπικής» της Ορμύλιας Κυριάκος Αντωνίου.

μονής προς τον απλό κόσμο.

Από το 1991 ξεκίνησε τον δωρεάν πληθυσμιακό έλεγχο κατά του καρκίνου του μαστού και του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας στις ευπαθείς ομάδες γυναικών της Κεντρικής Μακεδονίας. Από τότε μέχρι σήμερα έγιναν πάνω από 150.000 εξετάσεις για καρκίνο σε περισσότερες από 25.000 γυναίκες.

Ταυτόχρονα, άρχισε να συνεργάζεται με ιατρικά κέντρα αριστείας της ΕΕ και των ΗΠΑ, μεταξύ των οποίων το Κέντρο Ελέγχου Καρκίνου του μαστού της Καρολίνα (Σουηδία), το Κέντρο Ελέγχου Μαστού στο Λούβεν του Βελγίου και το Αμερικανικό Κολέγιο Ακτινολογίας. Μέσω αυτών των συνεργασιών, προέκυψε ότι η επι-

κοινωνία με νέους ανθρώπους, με ανερχόμενους γιατρούς κι ερευνητές, θα ήταν χρήσιμη ώστε υπάρχουν γέφυρες από το παρόν στο μέλλον.

“Από το 2001 άρχισε μια γλυκιά ροή νέων φοιτητών Ιατρικής και Νοσηλευτικής που έρχονται τα καλοκαίρια και στελεχώνουν το ίδρυμα σε διάφορους τομείς, βοηθώντας κυρίως σε γραμματειακά θέματα, θέματα ανάπτυξης λογισμικών και έκδοσης φυλλαδίων δημόσιας υγείας για τον κόσμο. Έρχονται σε επαφή με εξεταζόμενους πολίτες, παίρνοντας ένα κοινωνικό ιστορικό και όταν επιστρέφουν στη χώρα τους, γίνονται γιατροί και καθηγητές. Έτσι, έχουμε μια νέα φουρνιά από ειδικούς επιστήμονες, φίλους και συμ-

παραστάτες, όχι μόνο του Ίδρυματος Ορμύλιας, αλλά και της Ελλάδας”, εξηγεί στη “Μ” ο κ. Αντωνίου.

Παράλληλα, τονίζει ότι από το 2001 μέχρι σήμερα έχουν περάσει από το Ίδρυμα 150 φοιτητές, ενώ αναφέρει ότι φέτος ξεκίνησε μια νέα προσπάθεια, σε συνεργασία και με την οργάνωση “Αρσις”, διενέργειας δωρεάν προληπτικών ιατρικών εξετάσεων σε κοινωνικά και οικονομικά ευάλωτα παιδιά, που έχουν πέσει θύματα κακοποίησης, εγκατάλειψης και trafficking. Ήδη, εξετάστηκαν 15 παιδιά, ενώ όσα χρειάζονται περαιτέρω θεραπεία, θα παραπέμπονται στην παιδιατρική κλινική του Ιπποκράτειου νοσοκομείου Θεσσαλονίκης.